

Jag ryktades fordom, nu endast jag slås
Med piska och knut.
Förr stod jag i spilta, nu står jag i bås,
Der kon stått förut.
Fy fan, käre bröder! man kan just sig harma,
Vi lefva i tider, så Gud sig förbarma!

Med nosen i tunnan vid Nybron jag står
Och spisar min draf.
Men snart kommer åkarn — hi huj! hvad det går
Med lasset i traf!
Men ack! om misshandling hvad hjälpa bevisen:
Hur kan väl ett djur blifva hördt af polisen?

Jag känner re'n döden, ty upptrött och svag
Jag orkar knappt stå.
Hvad hjälper då bråka om rätt och om lag,
Jag dör väl ändå.
Min tanke om lifvet är den, som I veten:
Barmhertighet finns ej hos menskligheten.

